

ja ea sees hukka ja nurja läks. Temmal
 oliid karwalad pettised wannemad, kes
 isse wargust ja üllekohto noudsid ja falli-
 sid, ja emmast võldi, et ta, temmaga
 kaima peäl olles, palju wõbro asjo olli
 ennesele kiskunud. Se warga mõtte ja
 tõ kais ehk emma ihhus jo lapse hinge
 peäle, ja pärrast ta näggi ühtepuhko sed-
 da patto teggewad, ja hakkas nüüd ka
 seddaarmatsema. Siiski ei woiud ta
 sellepärrast wargust wõhbandada; sest se
 olli itka ta omma sü. Iggaüks innimen-
 ne saab mitmel wiisil ommast süddamest
 kurjale kinnatud, agga ei ellades wäggise
 aetud sedda teggema. Ikka jääb tal weel
 moistus kätte, mis läbbi ta ommad kur-
 jad hinnud woiks tallitseda, kui agga
 tabhaks, ja südda tunnistas ikka ta was-
 to

to, ja ei kida sedda heaks, et ta patto
 sellepärrast teeb, et teised, ehk olgo need
 kül ta ommad wannemad, sedda tewad.
 Nenda olleks ka Maddis sanud selle kuu-
 satusse wasto pannema, agga ei ta wõt-
 sind. Ja kuida ta aaw awalt wäbbe-
 mast wargusest suremale joudis, sedda
 nüüd kuulge et õppiksite esimesse patto tõ
 eest, mis wähest ei panda m koki, eñnest
 hoidma, sest nenda kui wäbhema hoiska
 soned wimaks jõeiks sawad, nisan moti
 jooswad esimesse pattohinnud wimaks
 sureks patto-metrets kokko, kui nemmad
 ei sa lämmatud.

Maddis olli alles pissoke pois, kui
 tedda ühhe auta hoelsawa wõbra perre-
 mehhe ette karwatikkuks pandi, kes kül
 illujaste tedda õppetis. Siiski ei ta seis-
 nud